31979L1072

L 331/11 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 27.12.1979

OSMÁ SMĚRNICE RADY
ze dne 6. prosince 1979
o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku

(79/1072/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na šestou směrnici Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně [1], a zejména čl. 17 odst. 4 uvedené směrnice;

s ohledem na návrh Komise [2],

s ohledem na stanovisko Shromáždění [3],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [4],

vzhledem k tomu, že podle čl. 17 odst. 4 směrnice 77/388/EHS přijme Rada prováděcí pravidla Společenství upravující vracení daně z přidané hodnoty v souladu s odstavcem 3 uvedeného článku osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku;

vzhledem k tomu, že je třeba zabránit tomu, aby byla osoba povinná k dani usazená v některém členském státě povinna odvést daň, která jí byla fakturována v souvislosti s dodáním zboží nebo poskytnutím služeb v jiném členském státě nebo která byla odvedena za dovoz do jiného členského státu, a tak podléhala dvojímu zdanění;

vzhledem k tomu, že by měly být odstraněny rozdíly mezi předpisy v současnosti platnými v členských státech, které v některých případech způsobují odklon obchodu a narušují hospodářskou soutěž;

vzhledem k tomu, že zavedení pravidel Společenství v této oblasti bude znamenat pokrok k účinné liberalizaci pohybu osob, zboží a služeb, což pomůže dokončit proces hospodářské integrace;

vzhledem k tomu, že tato pravidla nesmí vést k zacházení s osobami povinnými k dani rozdílnému podle členského státu, v němž jsou usazeny;

vzhledem k tomu, že by se mělo zabránit některým formám daňových úniků a vyhýbání se daňovým povinnostem;

vzhledem k tomu, že podle čl. 17 odst. 4 směrnice 77/388/EHS mohou členské státy odmítnout vrácení daně nebo je vázat na splnění zvláštních podmínek, není-li osoba povinná k dani usazena ve Společenství; že je však třeba zabránit, aby tato osoba měla nárok na vrácení daně za podmínek výhodnějších, než jsou podmínky pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství.

vzhledem k tomu, že by na počátek měla být stanovena pouze prováděcí pravidla Společenství obsažená v této směrnici; že tato opatření stanovují zejména, že rozhodnutí o žádosti o vrácení daně má být sděleno do šesti měsíců ode dne podání žádosti a že daň by měla být vrácena v téže lhůtě; že po dobu jednoho roku od nejzazšího dne stanoveného pro provedení těchto ustanovení má být Italská republika oprávněna oznamovat rozhodnutí svých příslušných orgánů o žádostech, které předloží osoby povinné k dani neusazené na jejím území, a vracet daň ve lhůtě devíti měsíců, aby bylo tomuto členskému státu umožněno přeměnit svůj stávající systém na systém Společenství;

vzhledem k tomu, že Rada bude muset přijmout další předpisy k doplnění systému Společenství; že dokud tato opatření nevstoupí v platnost, budou členské státy vracet daň z využití služeb a koupě zboží, na které se nevztahuje tato směrnice, způsoby,

(1) Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.
(2) Úř. věst. C 26, 1.2.1978, s. 5.
(3) Úř. věst. C 39, 12.2.1979, s. 14.
(4) Úř. věst. C 269, 13.11.1978, s. 51.

které samy stanoví v souladu s čl. 17 odst. 4 směrnice 77/388/EHS,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku“ rozumí osoba povinná k dani ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 77/388/EHS, která v době uvedené v první a druhé větě čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce nemá v dotyčném státě ani sídlo své hospodářské činnosti, ani stálou provozovnu, z níž uskutečňuje obchodní operace, ani, neexistuje-li toto sídlo nebo provozovna, bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, a která během téhož období nedodala zboží ani neposkytla služby v tuzemsku, s výjimkou

a) přepravních služeb a vedlejších přepravních služeb, které jsou podle čl. 14 odst. 1 písm. i), článku 15 nebo čl. 16 odst. 1 částí B, C a D směrnice 77/388/EHS osvobozeny od daně;

b) služeb, u kterých podle čl. 21 bodu 1 písm. b) směrnice 77/388/EHS vzniká daňová povinnost pouze příjemci služeb.

Článek 2

Každý členský stát vrátí osobě povinné k dani neusazené v tuzemsku, avšak usazené v jiném členské státě, za níže stanovených podmínek daň z přidané hodnoty, která byla vybrána buď u služeb poskytnutých či movitých věcí dodaných jinými osobami povinnými k dani v tuzemsku, nebo u dovozu zboží do tuzemska, pokud jsou toto zboží a tyto služby použity pro plnění uvedená v čl. 17 odst. 3 písm. a) a b) směrnice 77/388/EHS anebo pro služby uvedené v čl. 1 písm. b) této směrnice.

Článek 3

Aby získala nárok na vrácení daně, musí osoba povinná k dani uvedená v článku 2, která v tuzemsku nedodala žádné zboží ani neposkytla služby,

a) podat příslušným orgánům uvedeným v čl. 9 prvním pododstavci žádost podle vzoru obsaženého v příloze A a přiložit prvopisy faktur nebo dovozních dokladů. Členský stát poskytne žadateli vysvětlivky, které musí obsahovat přinejmenším informace uvedené v příloze C;

b) prokázat potvrzením vydaným příslušnými orgány státu, v němž je usazena, že v tomto státě podléhá dani z přidané hodnoty. Má-li však již příslušný orgán uvedený v čl. 9 prvním pododstavci toto potvrzení, nemusí osoba povinná k dani předkládat nové potvrzení po dobu jednoho roku ode dne vydání prvního potvrzení příslušnými orgány státu, v němž je usazena. Členské státy nevydají potvrzení osobám povinným k dani, které jsou osvobozeny od daně podle čl. 24 odst. 2 směrnice 77/388/EHS;

c) doložit písemným prohlášením, že po dobu uvedenou v první a druhé větě čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce nedodala žádné zboží ani neposkytla služby v tuzemsku;

d) zavázat se vrátit jakoukoli neoprávněně získanou částku.

Článek 4

Aby získala nárok na vrácení daně, musí osoba povinná k dani ve smyslu článku 2, která nedodala v tuzemsku žádné zboží ani neposkytla služby kromě služeb uvedených v čl. 1 písm. a) a b):

a) vyhovět požadavkům stanoveným v čl. 3 písm. a), b) a d);

b) doložit písemným prohlášením, že po dobu uvedenou v první a druhé větě čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce v tuzemsku nedodala žádné zboží ani neposkytla služby kromě služeb uvedených v čl. 1 písm. a) a b).

Článek 5

Pro účely této směrnice je nárok na vrácení daně vymezen v souladu s článkem 17 směrnice 77/388/EHS, jak je uplatňován v členském státě, v němž se daň vrací.

Tato směrnice se nevztahuje na dodání zboží, které je nebo může být osvobozeno od daně na základě čl. 15 bodu 2 směrnice 77/388/EHS.

Článek 6

Členské státy nesmějí uložit osobám povinným k dani podle článku 2 žádné jiné povinnosti než povinnosti uvedené v článcích 3 a 4, s výjimkou povinnosti ve zvláštních případech doložit, že žádost o vrácení daně je oprávněná.

Článek 7

1. Žádost o vrácení daně podle článků 3 a 4 se musí vztahovat na fakturované pořízení zboží nebo služeb nebo na dovoz uskutečněný v průběhu nejméně tří měsíců a nejvýše jednoho kalendářního roku. Může se však vztahovat i na dobu kratší než tři měsíce, pokud tato doba představuje zbytek kalendářního roku. Žádosti se mohou týkat i faktur a dovozních dokladů, na které se nevztahovaly předchozí žádosti a které se týkají operací uskutečněných během daného kalendářního roku. Předkládají se příslušným orgánům uvedeným v čl. 9 prvním pododstavci ve lhůtě šesti měsíců od konce kalendářního roku, v němž vznikla daňová povinnost.

Pokud se žádost vztahuje na období kratší než jeden rok, avšak delší než tři měsíce, musí se jednat nejméně o částku odpovídající ekvivalentu 200 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně; pokud se žádost vztahuje na období kalendářního roku nebo zbytku kalendářního roku, musí se jednat nejméně o částku odpovídající ekvivalentu 25 evropských zúčtovacích jednotek v národní měně.

2. Použije se evropská zúčtovací jednotka vymezená finančním nařízením ze dne 21. prosince 1977 ([1]) stanovená k 1. lednu roku období uvedeného v první a druhé větě odst. 1 prvního pododstavce. Členské státy mohou částku vyplývající z přepočtu na národní měnu zaokrouhlit dolů nebo nahoru až o 10 %.

3. Příslušné orgány uvedené v čl. 9 prvním pododstavci opatří razítkem každou fakturu nebo dovozní doklad, aby nemohly být použity pro další žádosti, a vrátí je ve lhůtě jednoho měsíce osobě povinné k dani.

4. Rozhodnutí o žádosti o vrácení daně bude oznámeno do šesti měsíců ode dne, kdy byla žádost spolu s veškerými doklady požadovanými touto směrnicí k posouzení žádosti podána příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 3. Daň se vrací před koncem uvedené lhůty na žádost žadatele v členském státě, kde o vrácení požádal, nebo v členském státě, v němž je usazen. V posledním uvedeném případě hradí bankovní poplatky za převod žadatel.

Zamítnutí žádosti musí být odůvodněno. Lze se proti němu odvolat k příslušným orgánům dotyčného členského státu formami a ve lhůtách, které jsou stanoveny pro žádosti o vrácení daně předkládané osobou povinnou k dani usazenou v tomto státě.

5. Pokud bylo vrácení daně dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, začne příslušný orgán uvedený v odstavci 3 neprodleně vymáhat neoprávněně vyplacené částky a případné pokuty postupem používaným v dotyčném státě, aniž jsou dotčena ustanovení o vzájemné pomoci při vymáhání daně z přidané hodnoty.

V případě podvodné žádosti, za niž podle právních předpisů členského státu nelze uložit správní pokutu, může dotyčný stát na dobu nejvýše dvou let ode dne podání podvodné žádosti odmítnout jakékoli další vracení daně dotyčné osobě povinné k dani. Pokud byla uložena správní pokuta, avšak nebyla zaplacena, může členský stát pozastavit vracení daně dotyčné osobě povinné k dani, dokud pokutu nezaplatí.

Článek 8

Není-li osoba povinná k dani usazena ve Společenství, mohou členské státy vrácení daně odmítnout nebo je vázat na splnění dalších podmínek.

Daň nelze vracet za podmínek výhodnějších, než jsou podmínky pro osoby povinné k dani usazené ve Společenství.

Článek 9

Členské státy vhodným způsobem zveřejní, který orgán je příslušný pro přijímání žádostí uvedených v čl. 3 písm. a) a čl. 4 písm. a).

Potvrzení podle čl. 3 písm. b) a čl. 4 písm. a) prokazující, že dotyčná osoba podléhá dani, musí odpovídat vzoru uvedenému v příloze B.

([1]) Úř. věst. L 356, 31.12.1977, s. 1.

Článek 10

Členské státy uvedou v účinnost předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. ledna 1981. Tato směrnice se vztahuje pouze na žádosti o vrácení daně z přidané hodnoty z pořízení zboží a služeb fakturovaného po tomto dni nebo z dovozů uskutečněných po tomto dni.

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Odchylně od čl. 7 odst. 4 smí Italská republika až do 1. ledna 1982 prodloužit lhůtu stanovenou v uvedeném odstavci ze šesti na devět měsíců.

Článek 12

Do tří let ode dne uvedeného v článku 10 předloží Komise Radě po konzultaci s členskými státy zprávu o používání této směrnice, a zejména článků 3, 4, a 7.

Článek 13

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 6. prosince 1979.

Za Radu

předseda

L. PRETI

PŘÍLOHA A

VZOR

Je to vaše první žádost?

Pokud ne, vyplňte daňové identifikační číslo:

Razítko přijetí

Žádost o vrácení daně z přidané hodnoty

pro osobu povinnou k dani neusazenou v tuzemsku

(před vyplněním si přečtěte vysvětlivky)

Příslušný orgán, jemuž je žádost určena ▶

1	Jméno a příjmení nebo obchodní firma žadatele Ulice a číslo popisné Poštovní směrovací číslo, obec, země
2	Druh činnosti žadatele
3	Orgán daňové správy a identifikační číslo pro DPH v zemi, kde má žadatel sídlo, bydliště nebo místo obvyklého pobytu
4	Doba, na niž se žádost vztahuje: od měsíc rok do měsíc rok
5	Výše požadovaného vrácení daně (v číslicích) (viz rozpis na druhé straně)
6	Žadatel požaduje platbu částky uvedené v poli 5 způsobem uvedeným v poli 7.
7	Požadovaný způsob platby (*) Bankovní účet ☐ Poštovní účet ☐ ☐ číslo účtu ☐ kód finanční instituce ☐ jméno majitele účtu ☐ název a adresa finanční instituce
8	Počet přiložených dokladů: ..... Faktury: ..... Dovozní doklady: .....
9	Žadatel prohlašuje, že: (a) zboží a služby uvedené na druhé straně byly použity pro jeho činnost jako osoby povinné k dani při příležitosti: .... (b) v zemi, v níž je požadováno vrácení, a v období, na něž se vztahuje tato žádost, ☐ (*) nedodal žádné zboží ani neposkytl služby, ☐ (*) poskytoval pouze služby, za které odvádí daň výhradně osoba, jíž byly poskytnuty, ☐ (*) poskytoval pouze některé dopravní služby osvobozené od daně a doprovodná plnění; (c) údaje uvedené v této žádosti jsou pravdivé. Žadatel se zavazuje vrátit jakékoli částky získané neoprávněně.

(*) Hodící se údaj označte křížkem. ▶

(*) Hodící se údaj označte křížkem. ▶

..... (místo) ..... (datum) ..... (podpis)

10	Rozpis částek DPH v období, na něž se vztahuje tato žádost					
	Č.	Povaha zboží nebo služeb	Jméno, identifikační číslo pro DPH, adresa dodavatele nebo poskytovatele	Číslo a datum faktury nebo dovozního dokladu	Částka požadovaného vrácení daně	Úřední údaje
				Celkem:		

Úřední údaje

PŘÍLOHA B

VZOR

POTVRZENÍ O STATUTU OSOBY POVINNÉ K DANI

.....

(název a adresa příslušného orgánu)

potvrzuje, že .....

(jméno a příjmení nebo obchodní firma)

.....

(druh činnosti)

.....

(adresa, sídlo)

je osobou povinnou k dani z přidané hodnoty, jejíž identifikační číslo je [1] .....

.....

.....

(Datum)

Razítko

.....

(podpis, jméno a funkce)

---

[1] Nemá-li žadatel přiděleno identifikační číslo pro DPH, uvede příslušný orgán důvod.

PŘÍLOHA C

Minimální informace obsažené ve vysvětlivkách

A. Žádost musí být podána na tiskopise v jednom z úředních jazyků Evropských společenství. Tiskopis však musí být vyplněn v jazyce nebo některém z jazyků státu, který má vrátit daň.

B. Žádost musí být vyplněna tiskacími písmeny a předložena do 30. června roku následujícího po tom, k němuž se žádost vztahuje, příslušnému orgánu státu, jemuž je žádost určena (viz D).

C. Žadatel musí uvést identifikační číslo pro DPH v zemi vracení daně, pokud je mu známo.

D. Žádost se podává příslušným orgánům, to znamená:

— v Belgii .....,

— v Dánsku .....,

— v Německu .....,

— ve Francii .....,

— v Irsku .....,

— v Itálii .....,

— v Lucembursku .....,

— v Nizozemsku .....,

— ve Spojeném království .....,

E. Žádost se musí vztahovat na fakturované pořízení zboží nebo služeb nebo na dovoz uskutečněný v průběhu nejméně tří měsíců a nejvýše jednoho kalendářního roku. Může se však vztahovat na dobu kratší než tři měsíce, pokud tato doba představuje zbytek kalendářního roku. Žádosti se mohou týkat i faktur a dovozních dokladů, na které se nevztahovaly předchozí žádosti a které se týkají operací uskutečněných během daného kalendářního roku.

F. V poli 9 písm. a) tiskopisu uvede žadatel druh činnosti, pro niž pořídil zboží nebo služby uvedené v žádosti o vrácení daně (např. účast na mezinárodním ..... V poli 9 písm. a) tiskopisu uvede žadatel druh činnosti, pro niž pořídil zboží nebo služby uvedené v žádosti o vrácení daně (např. účast na mezinárodním ..... veletrhu, konaném v ..... od ..... do ....., stánek č. ..... nebo mezinárodní přeprava zboží z ..... do ..... dne .....).

G. Žádost musí být doplněna potvrzením vydaným orgánem státu, v němž je žadatel usazen, prokazujícím, že žadatel v tomto státě podléhá dani z přidané hodnoty. Má-li však již orgán uvedený v písmenu D toto potvrzení, nemusí žadatel předkládat nové potvrzení po dobu jednoho roku ode dne vydání prvního potvrzení.

H. Žádost musí být doplněna prvopisy faktur nebo dovozních dokladů uvádějících výši daně z přidané hodnoty vyměřené žadateli.

I. Žádost se může vztahovat na více než jednu fakturu nebo dovozní doklad, avšak celková výše vrácené DPH požadované pro rok 19.. nesmí být nižší než:

belgických franků/lucemburských franků .....
dánských korun .....
francouzských franků .....
irských liber .....
italských lir .....
liber šterlinků .....
německých marek .....
nizozemských guldenů, ...

pokud je doba, na niž se vztahuje, kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, anebo nižší než:

belgických franků/lucemburských franků .....
dánských korun .....
francouzských franků .....
irských liber .....
italských lir .....
liber šterlinků .....
německých marek .....
nizozemských guldenů, ...

pokud je doba, na niž se vztahuje, jeden kalendářní rok nebo kratší než tři měsíce.

J. Od daně jsou osvobozeny dopravní služby prováděné v souvislosti s mezinárodní přepravou zboží, včetně — za určitých podmínek — dopravy spojené s tranzitem, vývozem nebo dovozem zboží.

K. Vrácení daně dosažené neoprávněně je stíháno pokutami nebo sankcemi stanovenými právními předpisy státu, který vrátil daň.

L. Orgán v zemi vrácení daně si vyhrazuje možnost vrátit daň šekem nebo platebním příkazem určeným žadateli.